



EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2016.11.30.
COM(2016) 761 final

ANNEX 1

MELLÉKLET

a következőhöz:

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv módosításáról

{SWD(2016) 399 final}

{SWD(2016) 401 final}

{SWD(2016) 402 final}

{SWD(2016) 403 final}

{SWD(2016) 404 final}

{SWD(2016) 405 final}

{SWD(2016) 406 final}

MELLÉKLET

1. A IV. és az V. melléklet a következőképpen módosul:

- a) a IV. mellékletben található 3. lábjegyzet helyébe a következő szöveg lép: „3. Akkor alkalmazandó, ha az energiamegtakarítást a primer energia viszonylatában számítják ki a végsőenergia-fogyasztáson alapuló, alulról építkező módszer alkalmazásával. A kWh-ban kifejezett villamosenergia-megtakarítás esetében a tagállamok alapértelmezett 2,0-es együtthatót alkalmazhatnak. A tagállamok alkalmazhatnak eltérő együtthatót, amennyiben azt meg tudják indokolni.”;
- b) az V. melléklet helyébe a következő szöveg lép:

„V. melléklet

Gyakori módszerek és elvek a 7. cikk (1) és (2) bekezdése, a 7a. és a 7b. cikk, valamint a 20. cikk (6) bekezdése szerinti energiahatékonysági kötelezettségi rendszerek vagy más szakpolitikai intézkedések hatásának kiszámításához

1. Módszerek az adózási intézkedésekből származóktól eltérő energiamegtakarításnak a 7. cikk (1) és (2) bekezdése, a 7a. és a 7b. cikk, valamint a 20. cikk (6) bekezdése szerinti kiszámításához.

A kötelezett, a részt vevő vagy a megbízott felek vagy a végrehajtó állami hatóságok az energiamegtakarítás kiszámításához az alábbi módszerek közül egyet vagy többet alkalmazhatnak:

- a) várható energiamegtakarítás, hasonló létesítményekben végrehajtott korábbi, függetlenül ellenőrzött energiafejlesztések eredményeire tett hivatkozással. Az általános megközelítés »előzetes« megközelítésnek minősül;
- b) mért megtakarítás, amikor az intézkedés vagy intézkedéscsomag megvalósítása nyomán elért megtakarítást úgy határozzák meg, hogy rögzítik az energiafelhasználás tényleges csökkenését, kellően figyelembe véve olyan, a fogyasztást befolyásoló tényezőket, mint az addicionalitás, a kihasználtság, a termelési szintek és az időjárás. Az általános megközelítés »utólagos« megközelítésnek minősül;
- c) nagyságrendi megtakarítás, amikor a megtakarítások műszaki becslését alkalmazzák. Ez a megközelítés kizárólag akkor alkalmazható, amikor nehéz vagy aránytalanul költséges megbízható mért adatokat megállapítani. Ilyen eset például egy attól eltérő kWh teljesítményű kompresszor vagy elektromos motor cseréje, mint amellyel kapcsolatban független megtakarítási adatokat mértek, vagy ha a szóban forgó becsléseket nemzeti szinten meghatározott módszertanok és referenciaértékek alapján végezték olyan, megfelelő képesítéssel vagy akkreditációval rendelkező szakértők, akik függetlenek az érintett kötelezett, részt vevő vagy megbízott felektől;
- d) felmérésen alapuló megtakarítás, amikor a fogyasztóknak a tanácsokra, tájékoztató kampányokra, címkézési vagy tanúsítási rendszerekre vagy az okos mérésre adott reakcióit mérik fel. Ez a megközelítés csak a fogyasztói magatartás változásából fakadó megtakarítások esetében

alkalmazható. Nem használható a létesítmény fizikai méreteiből adódó megtakarításokra.

2. Az energiahatékonysági intézkedéshez fűződő, a 7. cikk (1) és (2) bekezdése, a 7a. és a 7b. cikk, valamint a 20. cikk (6) bekezdése szerinti energiamegtakarítás megállapításakor a következő elvek alkalmazandók:
 - a) a megtakarításról bizonyítani kell, hogy többletmegtakarítás azokhoz képest, amelyekre mindenképpen sor került volna, függetlenül a kötelezett, a részt vevő vagy a megbízott felek és/vagy a végrehajtó hatóságok tevékenységétől. Annak meghatározásához, hogy mely megtakarítások jelenthetők be többletmegtakarításként, a tagállamok megállapítanak egy olyan alapforgatókönyvet, amely leírja, hogyan alakulna az energiafogyasztás a szóban forgó szakpolitikai intézkedés hiányában. Az alapforgatókönyvnek legalább az alábbi tényezőket kell tükröznie: az energiafogyasztási trendek, a fogyasztói magatartás változása, a műszaki haladás, valamint a nemzeti és uniós szinten végrehajtott egyéb intézkedésekből eredő változások;
 - b) a kötelező erejű uniós jogszabályok végrehajtásából származó megtakarítás olyan megtakarításnak tekintendő, amelyre mindenképpen sor került volna, függetlenül a kötelezett, a részt vevő vagy a megbízott felek és/vagy a végrehajtó hatóságok tevékenységétől, ezért nem jelenthető be a 7. cikk (1) bekezdése szerint, kivéve a meglévő épületek felújításához kapcsolódó megtakarításokat, amennyiben biztosított a 3. pont h) alpontjában említett lényegességi kritérium teljesülése;
 - c) megtakarítások csak akkor írhatók jóvá, ha azok meghaladják az alábbi szinteket:
 - i. a 443/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹, illetve az 510/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet² végrehajtását követő uniós kibocsátási követelmények az új személygépkocsik és az új könnyű haszongépjárművek számára;
 - ii. a 2009/125/EK irányelv szerinti végrehajtási intézkedések végrehajtását követően bizonyos energiával kapcsolatos termékek piacról való kivonásával kapcsolatos uniós követelmények;
 - d) a termékek, berendezések, épületek és épületelemek, folyamatok vagy piacok energiahatékonyságának növelését ösztönző szakpolitikák engedélyezettek;
 - e) a hatékonyabb termékek és járművek elterjedésének felgyorsítására irányuló szakpolitikák tekintetében igényelhető teljes jóváírás, amennyiben az érintett termék vagy jármű elterjedése bizonyítottan

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 443/2009/EK rendelete (2009. április 23.) a könnyű haszongépjárművek szén-dioxid-kibocsátásának csökkentésére irányuló közösségi integrált megközelítés keretében az új személygépkocsikra vonatkozó kibocsátási követelmények meghatározásáról (HL L 140., 2009.6.5., 1. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 510/2011/EU rendelete (2011. május 11.) az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó kibocsátási követelményeknek a könnyű haszongépjárművek CO₂-kibocsátásának csökkentésére irányuló uniós integrált megközelítés keretében történő meghatározásáról (HL L 145., 2011.5.31., 1. o.).

annak átlagos várható élettartama lejárta előtt valósul meg, vagy azt megelőzően, hogy a terméket vagy a járművet normál esetben lecserélnék, és ha a megtakarítást csak a lecserélendő termék vagy jármű átlagos várható élettartamának lejártáig terjedő időszakra jelentik be;

- f) az energiahatékonysági intézkedések alkalmazásának előmozdítása terén a tagállamok gondoskodnak a termékekre, a szolgáltatásokra és az intézkedések végrehajtására vonatkozó minőségi szabványok fenntartásáról, illetve ilyen szabványok hiányában azok bevezetéséről;
 - g) a régiók közötti éghajlati eltérések figyelembevétele érdekében a tagállamok választhatják azt, hogy a megtakarításokat hozzáigazítják egy standard értékhez, vagy a különböző megtakarításokat egyeztetik a régiók közötti hőmérsékleti ingadozással;
 - h) az energiamegtakarítás kiszámítása során figyelembe kell venni az intézkedések élettartamát. Ez történhet az egyes egyéni fellépések által a végrehajtásuk időpontja és 2020. december 31. vagy adott esetben 2030. december 31. között elért megtakarítások kiszámításával. A tagállamok ehelyett bevezethetnek más olyan módszert is, amely a becslések szerint legalább ugyanolyan teljes megtakarításmennyiséget eredményez. Más módszerek használata esetén a tagállamok biztosítják, hogy az e módszerekkel kiszámított energiamegtakarítás teljes mennyisége ne haladja meg az energiamegtakarítás azon mennyiségét, amelyet annak eredményeképpen kaptak volna, ha összeszámolják az egyes egyéni fellépések által a végrehajtásuk időpontja és 2020. december 31. vagy adott esetben 2030. december 31. között elért megtakarításokat. A tagállamok az energiaunió irányítása szerinti integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai tervükben részletesen bemutatják, hogy milyen egyéb módszert használtak, és milyen intézkedést hoztak annak biztosítására, hogy megfeleljenek ennek a kötelező számítási követelménynek.
3. A tagállamok biztosítják a 7b. cikk és a 20. cikk (6) bekezdése alapján hozott szakpolitikai intézkedésekre vonatkozó következő követelmények teljesülését:
- a) a szakpolitikai intézkedések és az egyéni fellépések ellenőrizhető végfelhasználási energiamegtakarítást eredményeznek;
 - b) az esettől függően az egyes részt vevő felek, megbízott felek vagy végrehajtó állami hatóságok felelősségét egyértelműen meg kell határozni;
 - c) az elért vagy az elérendő energiamegtakarítást átlátható módon határozták meg;
 - d) a szakpolitikai intézkedések által előírt vagy elérendő energiamegtakarítás összege végsőenergia-felhasználásban vagy primerenergia-felhasználásban van kifejezve a IV. mellékletben meghatározott átváltási tényezők alkalmazásával;
 - e) éves jelentést kell készíteni és közzétenni a megbízott felek, a részt vevő felek és a végrehajtó hatóságok által elért energiamegtakarításról és az energiamegtakarítás terén érvényesülő éves tendenciákkal kapcsolatos adatokról;

- f) az eredmények nyomon követése és megfelelő intézkedések arra az esetre, ha az előrehaladás mértéke nem kielégítő;
- g) az egyéni fellépésből származó megtakarításokat nem jelentheti be egynél több fél;
- h) a bejelentett megtakarítás elérése bizonyítottan a részt vevő fél, a megbízott fél vagy a végrehajtó állami hatóság tevékenységének az eredménye.

A 7. cikk (2) bekezdésének e) pontja alapján hozott szakpolitikai intézkedések tekintetében a tagállamok alkalmazhatják a 2010/31/EU irányelv szerinti számítási módszert, amennyiben ez összhangban van az ezen irányelv 7. cikkében és az e mellékletben foglalt követelményekkel.

4. A 7b. cikkel bevezetett adózási intézkedésekhez kapcsolódó szakpolitikai intézkedésekből származó energiamegtakarítás meghatározásakor a következő elvek alkalmazandók:

- a) csak a 2003/96/EK tanácsi irányelvben³ vagy a 2006/112/EK tanácsi irányelvben⁴ előírt, az üzemanyagokra vonatkozó adóztatás minimális szintjét meghaladó adózási intézkedésekből származó energiamegtakarítás írható jóvá;
- b) az (energiára vonatkozó) adózási intézkedések hatásának kiszámítása során figyelembe vett árrugalmasságnak tükröznie kell az energia iránti kereslet alkalmazkodóképességét az árváltozásokhoz, és az árrugalmasság becsléséhez friss és reprezentatív hivatalos adatokat kell felhasználni;
- c) külön kell elszámolni a kísérő adópolitikai intézkedésekből – köztük a pénzügyi ösztönzőkből vagy az alapokba történő befizetésekből – származó energiamegtakarítást.

5. A módszertan bejelentése

A tagállamok az energiaunió irányításáról szóló jövőbeni jogalkotási javaslatnak megfelelően értesítik a Bizottságot a 7a., illetve a 7b. cikkben, valamint a 20. cikk (6) bekezdésében említett energiahatékonysági kötelezettségi rendszerek működtetésére és alternatív intézkedések végrehajtására vonatkozóan javasolt részletes módszertanukról. Az értesítésben – az adózási intézkedésektől eltérő esetekben – részletesen meg kell adni a következőket:

- a) az energiamegtakarítási követelmény szintje vagy a 2021. január 1-jétől 2030. december 31-ig terjedő teljes időszakban várható megtakarítás;
- b) a kötelezett, a részt vevő vagy a megbízott felek vagy végrehajtó állami hatóságok;
- c) a célzott ágazatok;

³ A Tanács 2003/96/EK irányelve (2003. október 27.) az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről (HL L 283., 2003.10.31., 51. o.).

⁴ A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

- d) a szakpolitikai intézkedések és a szakpolitikai intézkedések által előirányzott egyéni fellépések, beleértve a várható teljes halmozott megtakarítás intézkedésenkénti mennyiségét;
- e) az energiahatékonysági kötelezettségi rendszer keretében meghatározott kötelezettségi időszak időtartama;
- f) a szakpolitikai intézkedés által előirányzott fellépések;
- g) a számítás módszertana, beleértve azt is, hogy miként határozták meg az addicionalitást és az ok-okozati összefüggéseket, valamint hogy mely módszertanokat és referenciaértékeket alkalmazták a várható és a nagyságrendi megtakarítás tekintetében;
- h) az intézkedések élettartama és számításuk módja, vagy az, hogy min alapulnak;
- i. a tagállamon belüli éghajlati eltérések figyelembevételére alkalmazott megközelítés;
- j) a 7a. és a 7b. cikk szerinti intézkedésekre vonatkozó nyomonkövetési és ellenőrzési rendszerek, valamint a kötelezett, a részt vevő vagy a megbízott felektől való függetlenség biztosításának módja;
- k) az adók esetében az értesítésnek tartalmaznia kell az alábbiakra vonatkozó részleteket:
 - i. célzott ágazatok és az adózók rétege;
 - ii. a végrehajtó állami hatóság;
 - iii. a várható megtakarítás;
 - iv. az adózási intézkedés időtartama; és
 - v. a számítás módja, beleértve az alkalmazott árrugalmasságot és megállapításának módját.”.

2. A VII. melléklet a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A tényleges fogyasztáson alapuló számlázásra és a számlainformációkra vonatkozó minimumkövetelmények a gáz tekintetében”;

b) a szöveg a következő VIIa. melléklettel egészül ki:

„VIIa. melléklet

„A tényleges fűtési és hűtési, valamint melegvíz-fogyasztáson alapuló fogyasztási és számlainformációkra vonatkozó minimumkövetelmények

1. A tényleges fogyasztáson alapuló számlázás

Annak lehetővé tétele érdekében, hogy a végfelhasználók szabályozhassák saját energiafogyasztásukat, legalább évente egyszer tényleges fogyasztáson alapuló számlázást kell végezni.

2. A fogyasztási vagy számlainformációk rendelkezésre bocsátásának minimális gyakorisága

[Please insert herethe entry into force]-tól/től kezdve amennyiben fel vannak szerelve távolról is leolvasható fogyasztásmérők vagy költségosztók, a

tényleges fogyasztáson alapuló fogyasztási vagy számlainformációkat kérésre, vagy ha a végső felhasználó az elektronikus számlázást választotta, legalább negyedévente rendelkezésre kell bocsátani, egyéb esetben pedig évente kétszer.

2022. január 1-jétől kezdve amennyiben fel vannak szerelve távolról is leolvasható fogyasztásmérők vagy költségosztók, a fogyasztási vagy számlainformációkat legalább havonta rendelkezésre kell bocsátani. A fűtést és a hűtést mentesíteni lehet ez alól a fűtési/hűtési szezonon kívül.

3. A tényleges fogyasztáson alapuló számlán feltüntetendő minimális információ

A tagállamok biztosítják, hogy a számlákon vagy azokhoz csatoltan, világos, érthető módon a végfelhasználók rendelkezésére álljanak az alábbi információk:

- a) a tényleges aktuális árak és a tényleges energiafogyasztás;
- b) a tüzelőanyag összetételére vonatkozó információk, a távfűtés és a távhűtés végfelhasználóinak esetében is;
- c) a végfelhasználó aktuális energiafogyasztásának és az előző év ugyanezen időszakában mért fogyasztásnak az összehasonlítása a fűtés és a hűtés tekintetében, grafikus formában, az éghajlati viszonyok szerinti kiigazítással;
- d) a végső felhasználói szervezetek, energiaügynökségek vagy egyéb hasonló szervek kapcsolatfelvételéhez szükséges adatai, beleértve a weboldalak címeit is, ahol hozzáférhetők a rendelkezésre álló energiahatékonyság-javító intézkedésekre, az összehasonlításhoz használható végfelhasználói profilokra és az energiafelhasználó berendezések objektív, részletes műszaki leírására vonatkozó információk.

Ezen túlmenően a tagállamok biztosítják, hogy a számlákon, azokhoz csatoltan vagy azokon belül jelezve, világos, érthető módon a végfelhasználók rendelkezésére álljanak az ugyanazon felhasználói kategóriába tartozó, átlagos normál vagy viszonyítási alapként figyelembe vett végfelhasználóval történő összehasonlítások.”.